

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De senibus & antiquis viris: & quòd eos honore afficere oporteat. cap.
Ixxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Lucrum tibi illud, proximis istud feret.
Numerare præstat acta, quam vastas opes.
Nam semper acta permanent: opes fluunt.

Famam nec omnem, nec nimis queras velim.
Probum esse præstat, quam videri. Sin modum
Horres, inanem tu, ac nouam saltem fuge.
Leonem haberi simiam quid iuuerit?

Alij aliorum peccata obseruamus, non vt eorum causa lugeamus, sed vt ea insectemur: Orat. ad
nec vt medicinam asseramus, sed vt morbum exulceremus, atque ex aliorum vulneribus Arri.
nostris malis excusationem queramus. Malos porro ac bonos, non mores, sed disidium vel Humano.
B amicitia, tanquam certis quibusdam notis exprimit. Atque ea, quæ hodie collaudamus, cra-
stino die vituperamus. rû iudicio
rum leui-
tas.

Iracundiam, vt belluam quandam, sustineamus: linguam, vt præacutum gladium, retin-
damus: voluptatem, tanquam ignem, extinguiamus. Ianuas auribus imponamus, quæ præ-
clare tum aperiantur, tum claudantur: atque oculum & gustum Vellitantem coërceamus:
ne mors per fenestras nostras ascendat. Immoderatum risum risui habeamus.

Qui seipsum agnoscit, Dominus locus ac sedes est.
Vis Deum nosse? Prius id age, vt teipsum noscas.

Alienam vitam perscrutari, supra modum seruilis est animi. Neque enim aliunde fit,
vt nostra negligamus, quam quod in alienis inquirendis & excutiendis curiosi sumus. Ne-
C que enim fieri potest, vt homo, qui vitam alienam perscrutatur, vitam suam unquam curet.
Nam cum omne ipsius studium in perscrutandis alijs consumatur, vitam ipsius neglecta-
tiacere necesse est. tatio ne-
gligentes

Natura ita comparatum est, vt homo proximi rectè facta, quamuis etiam multa ac ma-
gna sint, contemptim cernat. At si vitium vsquam appareat, quantumlibet leue sit, ac ma-
pridem obortum, celeriter id cernit, & promptè carpit, ac perpetuò meminit. Atque hoc
paruum & vile multorum ac magnorum virorum gloriam sæpe imminuit. ta nostra
reddit.
Humane
natura de
prauatio.

DE MVRMURATIONIBVS. CAP. LXVII.

D Erat populus murmurans: & iratus est Dominus. Et exarsit ignis, & Num. 11.
comedit partem castrorum.

Custodite vos à murmuratione, quæ nihil prodest, & à detractione sap. 1.
parcite linguæ: quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit.

Vir sapiens non murmurabit correctus. Ecl. 10.

Ne murmuretis, quemadmodum quidam murmurarunt, & perierunt ab exter- 1. Cor. 10.
minatore.

Omnia facite sine murmuratione: vt sitis irreprehensibiles. Phil. 2.

Repudiandus est labor ille, qui à murmuratoribus profici scitur, nõ secus ac victima, cui Basilus.
macula subest.

E Oportet ergo segnis ac repugnantis opus à sodalitia arcere. Ep. Can.

DE SENIBVS, ET ANTIQVIS VIRIS:

& quod eos honore afficere oporteat.

CAP. LXVIII.

O RAM cano capite confurge: & honora personam senis. Leuit. 19.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: maiores tuos, & di- Deut. 32.
cent tibi.

In multo tempore sapientia: & in longo tempore scientia. Iu- Iob. 12. 32
nior sum tempore, vos autem antiquiores. Idcirco demisso capite veritus sum vo-
bis indicare sententiam meam.

S. D. IOANNIS DAMASCENI

Pro. 16. 20 Corona dignitatis senectus : quæ in viis iustitiæ reperietur. Gloria senum F
 canities.
 Sap. 4 Senectus venerabilis est, non diuturna, neque numero annorum computata. Cani autem sunt sensus hominis, & ætas senectutis vita immaculata.
 Eccli. 6. 8 In multitudine seniorum sta: & si quis est sapiens, ei adhære. Non te prætere
 25. reat narratio seniorum: ipsi enim didicerunt à patribus suis. Ne spernas hominem in senectute sua. Corona senum, multa peritia: & gloria eorum, timor Domini. Loquere maior natu: decet enim te. Quàm speciosum canitiei iudicium: & presbyteris posse consilium!

Basil. O. Quicquid antiquitate excellit, venerandum est. G
 rar. 1. de Ad efficiendū senē plus profectō in senili prudētia, quā in capillorū capitiē, momēti est.
 Ieun. In omni re periculosum ut plurimum est à iuventute consilium petere. Neque facile
 Nilus. quisquam aliquid pretio dignum ex animi sententiā confectum fuisse reperiat, cui non canities quoque ad consilij societatem ascita fuerit.
 Naxiā. Præstat canities cum prudentia coniuncta imperitæ iuventuti.
 Euag. Canities senum, morum est lenitas. Vita autem ipsorum, vera scientia.
 Philo. Tum denique animus scientia floret, cum corporis vigor temporis longinquitate marcescit.
 Quis verē senex sit. Qui verē senex est, non in temporis diuturnitate, sed in honesta, ac numeris omnibus absoluta vita, perspicitur. Ac proinde illi, qui citra morum probitatem in corporea vita multa secula contriverunt, vetusti pueri dicendi sunt: ut qui dignas canities disciplinas nunquam perceperint. H
 Canities, tranquillitas portus est. Senilis corporis languor, turbidorum animi motuum compressio est.

DE AGRICULTURA, ET AGRICOLIS: ET
 quòd bonum sit operari. CAP. LXIX.

Gen. 3. IECIT Dominus Adam de paradiso voluptatis, ut operaretur
 9. terram, de qua sumptus fuerat. Cœpit Noë vir agricola exercere terram, & plantavit vineam: bibensque vinum, inebriatus est. Issachar afinus fortis, accubans inter terminos. Vidit I
 49. requiem, quòd esset bona, & terram, quòd optima, & supposit humerum suum ad portandum: & factus est vir agricola.
 Pro. 27. Curam habe viroris camporum, & tondebis herbam. Collige fœnum montium, ut habeas oves ad vestimentum. Cole autem caput: ut sint tibi agni.
 Esa. 23. Operare terram tuam: quia non iam venit navis ex Carthagine.
 Hier. 4. Nouate vobis noualia: & nolite feminare super spinas.
 Ecc. 7. 20. Non oderis laboriosa opera: & rusticationem creatam ab Altissimo. Qui
 40. operatur terram suam, inaltabit aceruum frugum. Gratiam & pulchritudinem desiderat oculus: & super utrumque virorem feminis. Qui tenet aratrum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boues agitat, & conuertatur in operibus eorum, & enarratio eius in filiis taurorum. Cor suum dabit ad versandum sulcos, & vigilia K eius in fagina vaccarum.
 2. Tim. 2. Laborantem agricolam oportet primum de fructibus accipere.
 Chrys. Agricola excusso somno ad colendam terram properè contendit, ac domunculæ suæ & casæ solitudinem præfert: cogiturque nihilominus non sine magna corporis molestia cum aestu ac frigore colluctari. Etenim ita res mortalium comparatæ sunt, ut cum labore ac difficultatum cum cultate ea, quæ utilitatem afferunt, consequantur.
 Res mor- Magna quidem voluptate agricola affici solent, cum ex planis ac profundi soli locis inunctæ sūt. gentem fructum percipiunt. At si quando ex petrosa ac tenui & arenosa terra post diuturnam curam latum aliquem fructum colligere ipsis contigerit: maiorem hinc voluptatem capiunt.